

CÁC LỄ THẬT TRONG SÁCH MA-THI-Ơ
BÀI 75 - ĐỨC CHÚA JÊSUS SAI CÁC MÔN ĐỒ CỦA NGÀI ĐI TRUYỀN GIÁO.
Phần 5 - Hãy nhớ và làm theo Lời Chúa Jêsus phán khi bị người ta bắt bớ.

Ma-thi-ơ 10:16-20: **Kìa, ta sai các người đi khác nào như chiên vào giữa bầy muông sói. Vậy, hãy khôn khéo như rắn, đơn sơ như chim bồ câu. Hãy coi chừng người ta; vì họ sẽ nộp các người trước tòa án, đánh đòn các người trong nhà hội; lại vì cơ ta mà các người sẽ bị giải đến trước mặt các quan tổng đốc và các vua, để làm chứng trước mặt họ và các dân ngoại. Song khi họ sẽ đem nộp các người, thì chớ lo về cách nói làm sao, hoặc nói lời gì; vì những lời đáng nói sẽ chỉ cho các người chính trong giờ đó. Ấy chẳng phải tự các người nói đâu, song là Thánh-Linh của Cha các người sẽ từ trong lòng các người nói ra.**

Bản Kinh-Thánh King James version chép: Behold^{G2400}, I send^{G649} you forth^{G649} as sheep^{G4263} in the midst^{G3319} of wolves^{G3074}: be ye therefore^{G3767} wise^{G5429} as serpents^{G3789}, and harmless^{G185} as doves^{G4058}. But beware^{G4337} of men^{G444}: for they will deliver^{G3860} you up to the councils^{G4892}, and they will scourge^{G3146} you in their synagogues^{G4864}; And ye shall be brought^{G71} before^{G1909} governors^{G2232} and kings^{G935} for my sake^{G1752}, for a testimony^{G3142} against them and the Gentiles^{G1484}. But when^{G3752} they deliver^{G3860} you up, take no^{G3361} thought^{G3309} how^{G4459} or^{G2228} what^{G5101} ye shall speak^{G2980}: for it shall be given^{G1325} you in that same^{G1565} hour^{G5610} what^{G5101} ye shall speak^{G2980}. For it is not ye that speak^{G2980}, but the Spirit^{G4151} of your^{G5216} Father^{G3962} which^{G3588} speaketh^{G2980} in you.

Có nghĩa là: *Hãy chú ý, Ta sai các người đi như chiên vào giữa bầy chó sói: vậy nên các người phải thận trọng (khôn ngoan, sắc sảo, cẩn thận) như con rắn và đơn sơ (tinh sạch, hồn nhiên, mộc mạc, ngay thẳng, vô tội) như chim bồ câu. Nhưng hãy đề phòng người ta, vì họ sẽ giao các người cho các tòa án và họ sẽ trừng phạt các người trong các giáo hội của họ. Vì cơ Danh Ta mà các người sẽ bị giải đến trước các kẻ thống trị và trước mặt các vua, để làm bằng chứng (rằng các người đã) nghịch lại họ và các dân ngoại. Nhưng khi họ giải các người đến những nơi đó, chớ lo nghĩ phải nói làm sao hay là các người sẽ nói điều gì, vì chính trong giờ (phút) đó các lời cần phải nói sẽ được ban cho các người. Ấy chẳng phải các người nói đâu, nhưng là chính Thánh-Linh của Cha các người sẽ nói từ trong các người.*

Khi Đức Chúa Jêsus phán mạng lệnh này cho các môn đồ của Ngài, thì chính quyền Rô-ma chưa biết gì về sự cứu chuộc của Đức Chúa Trời dành cho dân Y-sơ-ra-ên cũng như cho cả nhân loại và người ta cũng không để ý đến chức vụ của Chúa Jêsus cũng như những công việc mà Ngài đã làm, vì họ chỉ nghĩ đó là công việc về tôn giáo của Y-sơ-ra-ên (mà người ta gọi là tôn giáo Do Thái) mà thôi. Đức Chúa Jêsus đã cảnh báo những sự sẽ xảy đến với các môn đồ của Ngài mà trước hết là những sự bắt bớ từ chính những người mang danh là những thầy tế lễ, những thầy thông giáo trong dân Giu-đa và Đức Chúa Jêsus cũng phán rằng những sự đó cũng sẽ xảy đến với những người sẽ được gọi làm môn đồ của Ngài cho tới kỳ tận thế nữa.

Ma-thi-ơ 10:16 chép: **Kìa, ta sai các người đi khác nào như chiên vào giữa bầy muông sói. Vậy, hãy khôn khéo như rắn, đơn sơ như chim bồ câu.**

Chúa Jêsus đã không quan trọng hoá vấn đề này khi Ngài phán rằng các môn đồ của Ngài sẽ phải đi vào giữa các bầy chó sói chứ không phải chỉ vào giữa loài người trong thế gian này, vì như Kinh-Thánh có chép rằng **cả thế gian đều phục dưới quyền ma quỷ** và như vậy, ma quỷ biết rõ những người nào thuộc về Chúa Jêsus và chúng sẽ sử dụng những người vô tín trong thế gian này mà trước hết là những người mang danh là người Giu-đa (Y-sơ-ra-ên), tức là những người mang danh nghĩa là người tin Chúa (nhưng những người đó lại không để Chúa cai trị, không để Chúa thật sự là Chúa của cuộc đời họ) để bắt bớ, bách hại các môn đồ của Đức Chúa Jêsus Christ.

Tại sao người ta lại bắt bớ các môn đồ của Đức Chúa Jêsus Christ?

Giăng 3:17-21: **Vả, Đức Chúa Trời đã sai Con Ngài xuống thế gian, chẳng phải để đoán xét thế gian đâu, nhưng hầu cho thế gian nhờ Con ấy mà được cứu. Ai tin Ngài thì chẳng bị đoán xét đâu; ai không tin thì đã bị đoán xét rồi, vì không tin đến danh Con một Đức Chúa Trời. Vả, sự đoán xét đó là như vậy: sự sáng đã đến thế gian, mà người ta ưa sự tối tăm hơn sự sáng, vì việc làm của họ là xấu xa. Bởi vì phàm ai làm ác thì ghét sự sáng và không đến cùng sự sáng, e rằng công việc của mình phải trách móc chẳng. Nhưng kẻ nào làm theo lẽ thật thì đến cùng sự sáng, hầu cho các việc của mình được bày tỏ ra, vì đã làm trong Đức Chúa Trời.**

Theo lý luận về đạo đức và triết lý của văn học thì Tin-Lành là những tin tức tốt lành dành cho loài người và nếu người ta công bố Tin-Lành của Đức Chúa Jêsus Christ ra cho cả nhân loại nghe thì chẳng có một chữ nào, một lời nào hay một câu nào trong Tin-Lành đó nghịch lại sự sống của loài người và cũng chẳng hề xúi giục người ta làm bất kỳ một điều ác nào để chống lại loài người hay là làm hại cho xã hội, và nếu so sánh sánh với các luật pháp của các dân trong thế gian này, thì Tin-Lành của Đức Chúa Jêsus Christ là hoàn hảo nhất, trọn vẹn nhất và sẽ không có một luật pháp nào có thể chống lại được Tin-Lành này, vì Tin-Lành của Đức Chúa Jêsus Christ chính là luật pháp của Đức Chúa Trời được ban cho loài người qua Môi-se để dạy lại cho dân Y-sơ-ra-ên và cho cả nhân loại.

Trung tâm của Tin-Lành là sự cứu chuộc tâm linh của loài người lại cho Đức Chúa Trời, vì loài người là con trai của Đức Chúa Trời và Đức Chúa Trời là Cha của muôn loài, vì Đức Chúa Trời là Đấng tạo nên muôn vật. Luật Pháp của Đức Chúa Trời là Tin-Lành bình an và loài người phải trở lại với Đức Chúa Trời để được cứu rỗi linh hồn mình khỏi sự chết đời đời. Nếu loài người tin và chấp nhận Luật Pháp công bình của Đức Chúa Trời thì người ta sẽ nhờ quyền phép trong Lời Đức Chúa Trời mà được sự sống lại cho tâm linh mình và Thánh-Linh của Đức Chúa Trời sẽ ngự trên những người được tái sanh tâm linh đó mà sống theo Luật Pháp công bình của Đức Chúa Trời và tâm linh của những người đó sẽ được hưởng sự sống đời đời, như Đức Chúa Trời đã phán với dân Y-sơ-ra-ên trong ngày Ngài ban Luật Pháp cho họ tại núi Si-na-i vào năm 1444 B.C: **Các người hãy tuân mạng lệnh ta, gìn giữ luật pháp ta đặt nơi theo: Ta là Giê-hô-va Đức Chúa Trời các người. Vậy, hãy giữ luật pháp và mạng lệnh ta, người nào làm theo, thì sẽ nhờ nó mà được sống: Ta là Đức Giê-hô-va.** (Lê-vi ký 18:4-5) Vì dân Y-sơ-ra-ên đã không bền lòng tin theo Luật Pháp công bình của Đức Chúa Trời và vì cố sự vô tín và cứng lòng của họ mà Tin-Lành của Đức Chúa Trời đã không tỏ ra được quyền phép để thi hành sự cứu rỗi cho dân Y-sơ-ra-ên, vì thế cho nên Đức Chúa Trời đã sai Con một của Ngài, là Đức Chúa Jêsus Christ đến thế gian này để làm chứng về Tin-Lành của Đức Chúa Trời, hầu cho hết thảy mọi người, từ dân Giu-đa (Y-sơ-ra-ên) cho đến các dân ngoại sẽ thấy được quyền phép của Tin-Lành qua chính cuộc đời của Đức Chúa Jêsus Christ.

Quyền phép của Tin-Lành chính là sự sáng thật có ở trong Lời của Đức Chúa Trời, khi người ta tiếp nhận Lời Đức Chúa Trời thì quyền phép trong Lời Đức Chúa Trời sẽ chỉ ra cho người ta thấy các tội lỗi cùng các công việc của tội lỗi cùng kết quả của tội lỗi đối với những người mang tội lỗi.

Giăng 1:1-5: Ban đầu có Lời Đức Chúa Trời, Lời của Đức Chúa Trời ở cùng Đức Chúa Trời, và Lời của Đức Chúa Trời là Đức Chúa Trời. Ban đầu Ngài ở cùng Đức Chúa Trời. Muôn vật bởi Ngài làm nên, chẳng vật chi đã làm nên mà không bởi Ngài. Trong Ngài có sự sống, sự sống là sự sáng của loài người. Sự sáng soi trong tối tăm, tối tăm chẳng hề nhận lấy sự sáng.

Ê-xê-chi-ên 18:4: Này, mọi linh hồn đều thuộc về ta; linh hồn của cha cũng như linh hồn của con, đều thuộc về ta; linh hồn nào phạm tội thì sẽ chết.

Gia-cơ 1:14-15: Nhưng mỗi người bị cám dỗ khi mắc tư dục xui giục mình. Đoạn, lòng tư dục cuu mang, sanh ra tội ác; tội ác đã trọn, sanh ra sự chết.

Vì cố tội lỗi của A-đam mà tội lỗi đã vào trong loài người hết thảy và như vậy, sự chết đã trải qua trên hết thảy loài người vì hết thảy loài người đều đã phạm tội, thiếu mất sự vinh hiển của Đức Chúa Trời, như có chép: Cho nên, như bởi một người mà tội lỗi vào trong thế gian, lại bởi tội lỗi mà có sự chết, thì sự chết đã trải qua trên hết thảy mọi người như vậy, vì mọi người đều phạm tội. Vì, trước khi chưa có luật pháp, tội lỗi đã có trong thế gian, song chưa có luật pháp, thì cũng không kể là tội lỗi. Nhưng từ A-đam cho đến Môi-se, sự chết đã cai trị cả đến những kẻ chẳng phạm tội giống như tội của A-đam, là người làm hình bóng của Đấng phải đến. Song tội lỗi chẳng phải như sự ban cho của ân điển. Vì nếu bởi tội lỗi của chỉ một người mà mọi kẻ khác đều phải chết, thì hưởng chi ơn của Đức Chúa Trời và sự ban cho trong ơn Ngài tỏ ra bởi một người là Đức Chúa Jêsus Christ, chan chứa cho hết thảy mọi người khác là dường nào! Lại sự ban cho này chẳng phải như việc xảy đến bởi một người phạm tội đâu: sự phán xét bởi chỉ một tội mà làm nên đoán phạt; nhưng sự ban cho của ân điển thì sau nhiều tội rồi, dẫn đến sự xưng công bình. Và, nếu bởi tội một người mà sự chết đã cai trị bởi một người ấy, thì hưởng chi những kẻ nhận ân điển và sự ban cho của sự công bình cách dư dật, họ sẽ nhờ một mình Đức Chúa Jêsus Christ mà cai trị trong sự sống là dường nào! Vậy, như bởi chỉ một tội mà sự đoán phạt rải khắp hết thảy mọi người thể nào, thì bởi chỉ một việc công bình mà sự xưng công bình, là sự ban sự sống, cũng rải khắp cho mọi người thể ấy. Vì, như bởi sự không vâng phục của một

người mà mọi người khác đều thành ra kẻ có tội, thì cũng một lễ ấy, bởi sự vâng phục của một người mà mọi người khác sẽ đều thành ra công bình. Và, luật pháp đã xen vào, hầu cho tội lỗi gia thêm; nhưng nơi nào tội lỗi đã gia thêm, thì ân điển lại càng dư dật hơn nữa, hầu cho tội lỗi đã cai trị làm nên sự chết thể nào, thì ân điển cũng cai trị bởi sự công bình thể ấy, đặng ban cho sự sống đời đời bởi Đức Chúa Jêsus Christ, là Chúa chúng ta. (Rô-ma 5:12-21)

Tin-Lành là quyền phép của Đức Chúa Trời ban cho loài người để loài người sẽ nhờ quyền phép của Tin-Lành mà được cứu rỗi tâm linh mình cho được sự sống lại và sự sống đời đời. Thế nhưng thế gian lại không muốn nghe và không muốn tiếp nhận Tin-Lành của Đức Chúa Trời. Ấy là bởi vì người ta thích sống trong sự tối tăm, tức là sống theo tư dục của xác thịt mình, mà người ta không biết rằng họ đang sống trong sự thù nghịch với Đức Chúa Trời và thù nghịch với sự sống của linh hồn mình và đó là điều ma quỷ muốn, bởi vì ma quỷ là kẻ thù nghịch của Đức Chúa Trời.

Giăng 8:37-47: Ta biết rằng các người là dòng dõi Áp-ra-ham, nhưng các người tìm thế để giết ta, vì đạo ta không được chỗ nào ở trong lòng các người. Ta nói điều ta đã thấy nơi Cha ta; còn các người cứ làm điều đã học nơi cha mình. Chúng trả lời rằng: Cha chúng tôi tức là Áp-ra-ham, Đức Chúa Jêsus phán rằng: Nếu các người là con Áp-ra-ham, thì chắc sẽ làm công việc của Áp-ra-ham. Nhưng hiện nay, các người tìm mưu giết ta, là người lấy lễ thật đã nghe nơi Đức Chúa Trời mà nói với các người; Áp-ra-ham chưa hề làm điều đó! Các người làm công việc của cha mình. Chúng nói rằng: Chúng tôi chẳng phải là con ngoại tình; chúng tôi chỉ có một Cha, là Đức Chúa Trời. Đức Chúa Jêsus phán rằng: Ví bằng Đức Chúa Trời là Cha các người, thì các người sẽ yêu ta, vì ta bởi Đức Chúa Trời mà ra và từ Ngài mà đến; bởi chúng ta chẳng phải đã đến tự mình đâu, nhưng ấy chính Ngài đã sai ta đến. Tại sao các người không hiểu lời ta? Ấy là bởi các người chẳng có thể nghe được đạo của ta. Các người bởi cha mình, là ma quỷ, mà sanh ra; và các người muốn làm nên sự ưa muốn của cha mình. Vừa lúc ban đầu nó đã là kẻ giết người, chẳng bền giữ được lễ thật, vì không có lễ thật trong nó đâu. Khi nó nói dối, thì nói theo tánh riêng mình, vì nó vốn là kẻ nói dối và là cha sự nói dối. Nhưng vì ta nói lễ thật, nên các người không tin ta. Trong các người có ai bắt ta thú tội được chẳng? Nếu ta nói lễ thật, sao các người không tin ta? Ai ra bởi Đức Chúa Trời, thì nghe Lời Đức Chúa Trời; cho nên các người chẳng nghe, tại các người không thuộc về Đức Chúa Trời.

Đức Chúa Jêsus Christ đã đến thế gian này để làm chứng cho Lễ thật, nghĩa là Ngài làm chứng cho cả nhân loại biết rằng, loài người ra từ Đức Chúa Trời và thuộc về Đức Chúa Trời và khi nói về loài người ấy không phải chỉ nói về xác thịt của người ta mà nói về tâm linh của người ta, vì chính tâm linh của người ta mới được gọi là loài người, tức là A-đam (*A-đam trong tiếng Hê-bơ-rơ có nghĩa là loài người, để bày tỏ huyết mà trong huyết có linh hồn sống*), là người được tạo nên bởi hơi thở của Đức Chúa Trời, còn thân thể xác thịt của loài người được Đức Chúa Trời tạo nên bằng bụi đất để Đức Chúa Trời đặt A-đam vào trong thân thể đó mà hành động hầu việc Đức Chúa Trời trên đất này.

Vì Đức Chúa Trời là Thần Linh, nên loài người (tức là tâm linh của người ta) cũng là thần linh, nhưng vì cơ tội lỗi của A-đam (người đầu tiên trên trái đất này) mà tâm linh của hết thảy loài người (ra từ A-đam) đều đã bị bán cho tội lỗi (tức là ma quỷ), nhưng Đức Chúa Trời đã vì lòng thương xót của Ngài mà ban sự cứu rỗi cho loài người, đó là qua Con một của Ngài, là Đức Chúa Jêsus Christ mà người ta được cứu rỗi, nếu người ta tin vào Danh của Đức Chúa Jêsus Christ và làm theo Lời của Ngài.

Cô-lô-se 1:6-23: Đạo Tin Lành đó ở giữa anh em cũng như ở trong cả thế gian; lại kết quả và tấn bộ cũng như trong anh em, từ ngày mà anh em đã nghe rao truyền ơn Đức Chúa Trời và đã học cho thật biết ơn đó, y như Ê-pháp-ra là bạn đồng sự thiết nghĩa với chúng tôi đã dạy anh em; người giúp đỡ chúng tôi như một kẻ giúp việc trung thành của Đấng Christ, và đã tỏ ra cho chúng tôi biết lòng yêu thương mà anh em cảm chịu bởi Đức Thánh Linh. Cho nên, chúng tôi cũng vậy, từ ngày nhận được tin đó, cứ cầu nguyện cho anh em không thôi, và xin Đức Chúa Trời ban cho anh em được đầy đủ sự hiểu biết về ý muốn của Ngài, với mọi thứ khôn ngoan và hiểu biết thiêng liêng nữa, hầu cho anh em ăn ở cách xứng đáng với Chúa, đặng đẹp lòng Ngài mọi đường, nẩy ra đủ các việc lành, càng thêm lên trong sự hiểu biết Đức Chúa Trời, nhờ quyền phép vinh hiển Ngài, được có sức mạnh mọi bề, để nhẹn nhục vui vẻ mà chịu mọi sự. Hãy tạ ơn Đức Chúa Cha, Ngài đã khiến anh em có thể dự phần cơ nghiệp của các thánh trong sự sáng láng: Ngài đã giải thoát chúng ta khỏi quyền của sự tối tăm, làm cho chúng ta dời qua nước của Con rất yêu dấu Ngài, trong Con đó chúng ta có sự cứu

chước, là sự tha tội. Ấy chính Ngài là hình ảnh của Đức Chúa Trời không thấy được, là Đấng sanh ra đầu hết thấy mọi vật dựng nên. Vì muôn vật đã được dựng nên trong Ngài, bất luận trên trời, dưới đất, vật thấy được, vật không thấy được, hoặc ngôi vua, hoặc quyền cai trị, hoặc chấp chánh, hoặc cầm quyền, đều là bởi Ngài và vì Ngài mà được dựng nên cả. Ngài có trước muôn vật, và muôn vật đứng vững trong Ngài. Ấy cũng chính Ngài là đầu của thân thể, tức là đầu Hội thánh. Ngài là ban đầu sanh trước nhất từ trong những kẻ chết, hầu cho trong mọi vật, Ngài đứng đầu hàng. Vì chưng Đức Chúa Trời đã vui lòng khiến mọi sự đầy dẫy của mình chứa trong Ngài, và bởi huyết Ngài trên thập tự giá, thì đã làm nên hòa bình, khiến muôn vật dưới đất trên trời đều nhờ Ngài mà hòa thuận cùng chính mình Đức Chúa Trời. Còn anh em ngày trước vốn xa cách Đức Chúa Trời, và là thù nghịch cùng Ngài bởi ý tưởng và việc ác mình, nhưng bây giờ Đức Chúa Trời đã nhờ sự chết của Con Ngài chịu lấy trong thân thể của xác thịt mà khiến anh em hòa thuận, đặt làm cho anh em đứng trước mặt Ngài cách thánh sạch không vết, không chỗ trách được; miễn là anh em tin Chúa cách vững vàng không núng, chẳng hề dời khỏi sự trông cậy đã truyền ra bởi đạo Tin Lành mà anh em đã nghe, là đạo được giảng ra giữa mọi vật dựng nên ở dưới trời, và chính tôi, Phao-lô, là kẻ giúp việc của đạo ấy.

Chúng ta đã thấy rõ Tin-Lành của Đức Chúa Trời là Tin-Lành bình an cho loài người, nhưng tại sao người ta lại bắt bớ Tin-Lành của Đức Chúa Trời?

Như Lời Chúa đã chép, đó là những người nào thích sống trong sự tối tăm thì những người đó sẽ chống lại Tin-Lành của Đức Chúa Trời, bởi vì Lời Đức Chúa Trời là sự sống của loài người và là sự sáng của thế gian (mà khi nói đến thế gian là nói đến thân thể xác thịt của loài người được tạo nên bằng bụi đất của thế gian này, vì trong tiếng Hê-bơ-rơ **thế gian** còn có nghĩa là **bụi đất**).

Các thầy tế lễ cả và những người thông giáo thành Giê-ru-sa-lem đã để cho quyền lực của ma quỷ chiếm hữu tâm trí của xác thịt họ và những người đó thích sống cho tư dục của xác thịt mình, chứ không muốn làm theo Luật Pháp công bình của Đức Chúa Trời và như vậy, chính ma quỷ ở trong lòng của những người đó đã cầm buộc những người đó và sử dụng xác thịt của những người đó là công cụ gian ác, chống lại Đức Chúa Jêsus Christ, chống lại Luật Pháp công bình của Đức Chúa Trời và chống lại Tin-Lành quyền phép của Đức Chúa Trời.

Loài người xác thịt đã bị cầm buộc bởi quyền lực của ma quỷ nên họ không nhận biết được mưu chước của ma quỷ và vì cố bị ma quỷ lừa dối nên người ta không tin rằng ma quỷ có thể cầm buộc người ta hoặc có thể ẩn náu trong thân thể xác thịt của họ, vì thế cho nên khi họ chống nghịch lại Lời Đức Chúa Trời mà họ không nhận biết mình đang chống lại chính sự sống của linh hồn mình.

Rô-ma 7:5-25: Vì khi chúng ta còn sống theo xác thịt, thì các tình dục xấu xa bị luật pháp xui khiến, hành động trong chi thể chúng ta và kết quả cho sự chết. Nhưng bây giờ chúng ta đã chết về luật pháp, là điều bắt buộc mình, thì được buông tha khỏi luật pháp đặt hầu việc Đức Chúa Trời theo cách mới của Thánh Linh, chớ không theo cách cũ của văn tự. Vậy chúng ta sẽ nói làm sao? Luật pháp há là tội lỗi sao? Chẳng hề như vậy! Nhưng tôi chỉ bởi luật pháp mà biết tội lỗi; vì nếu luật pháp không nói: Người chớ tham lam, thì tôi đã không biết sự tham lam. Ấy là tội lỗi đã nhân dịp, bởi điều răn mà sanh ra mọi thứ ham muốn trong lòng tôi: vì không có luật pháp thì tội lỗi chết đi. Ngày xưa tôi không có luật pháp mà tôi sống; nhưng khi điều răn đến, thì tội lỗi lại sống, còn tôi thì chết; vậy thì té ra điều răn vốn nên làm cho tôi sống, đã dắt tôi đến sự chết. Vì tội lỗi đã nhân dịp, dùng điều răn để dành tôi và nhân đó làm cho tôi chết. Ấy vậy, luật pháp là thánh, điều răn cũng là thánh, công bình và tốt lành. Vậy thì điều lành trở làm cơ cho tôi chết sao? Chẳng hề như vậy! Nhưng ấy là tội lỗi đã làm cho tôi chết, hầu khi nó nhân điều lành làm chết tôi, tự bày ra nó là tội lỗi; đến nỗi tội lỗi nhân điều răn trở nên cực ác. Vả, chúng ta biết luật pháp là thiêng liêng; nhưng tôi là táng xác thịt đã bị bán cho tội lỗi. Vì tôi không hiểu điều mình làm: tôi chẳng làm điều mình muốn, nhưng làm điều mình ghét. Song nếu tôi làm điều mình chẳng muốn, thì bởi đó nhận biết luật pháp là tốt lành. Bấy giờ chẳng phải tôi làm điều đó nữa, nhưng ấy là tội lỗi ở trong tôi. Vả, tôi biết điều lành chẳng ở trong tôi đâu, nghĩa là trong xác thịt tôi, bởi tôi có ý muốn làm điều lành, nhưng không có quyền làm trọn; vì tôi không làm điều lành mình muốn, nhưng làm điều dữ mình không muốn. Ví bằng tôi làm điều mình không muốn, ấy chẳng phải là tôi làm điều đó nữa, nhưng là tội lỗi ở trong tôi vậy. Vậy tôi thấy có luật này trong tôi: khi tôi muốn làm điều lành, thì điều dữ dính dấp theo tôi. Vì theo người bề

trong, tôi vẫn lấy luật pháp Đức Chúa Trời làm đẹp lòng; nhưng tôi cảm biết trong chi thể mình có một luật khác giao chiến với luật trong trí mình, bắt mình phải làm phu tù cho luật của tội lỗi, tức là luật ở trong chi thể tôi vậy. Khốn nạn cho tôi! Ai sẽ cứu tôi thoát khỏi thân thể hay chết nầy? Cảm tạ Đức Chúa Trời, nhờ Đức Chúa Jêsus Christ, là Chúa chúng ta! Như vậy, thì chính mình tôi lấy trí khôn phục luật pháp của Đức Chúa Trời, nhưng lấy xác thịt phục luật pháp của tội lỗi.

Khi nói đến tội lỗi là nói về ma quỷ và công việc của ma quỷ. Ma quỷ sử dụng thân thể xác thịt của những người bị chúng cầm buộc và lừa dối để tấn công những người tin Chúa và đặc biệt là tấn công các môn đồ của Đức Chúa Jêsus Christ và công việc của chúng được Lời Chúa gọi là cực ác, nghĩa là khi chúng lừa dối người ta sa vào những sự vi phạm luật pháp rồi, chúng sẽ kết án những người vi phạm luật pháp của Đức Chúa Trời và chúng lừa dối những người đó qua việc chống nghịch lại những người yêu mến và vâng giữ luật pháp của Đức Chúa Trời.

Chúa Jêsus đã cảnh báo các môn đồ của Ngài rằng, khi họ đi vào trong thế gian để làm chứng Đạo (*truyền Giáo*) thì họ phải nhận biết rằng, họ sẽ đi vào giữa các bầy chó sói, dù họ sẽ không nhìn thấy các bầy chó sói, nhưng những người mà họ sẽ gặp đó đều đang bị quyền lực của ma quỷ trói buộc mà trở thành những đồn lũy chống lại công việc của Đức Chúa Jêsus Christ, tức là chống lại Tin-Lành cứu rỗi của Đức Chúa Trời.

Để có thể chống lại quyền lực của ma quỷ hành động trong những người bị chúng cầm buộc kia, Đức Chúa Jêsus đã mạng lệnh cho các môn đồ của Ngài phải trang bị cho mình các khí giới chiến, tức là tin cậy và vâng giữ các mạng lệnh mà Chúa Jêsus đã phán dạy.

Thế gian sử dụng vũ lực để tạo quyền kiểm soát, nhưng khí giới của Nước Đức Chúa Trời thì không phải giống như thế gian, vì cả thế gian đều nằm trong tay của Đức Chúa Trời và Ngài đang ngồi toà để xét xử muôn dân, vì thế cho nên những người tin Chúa và đặc biệt là các môn đồ của Đức Chúa Jêsus Christ phải nhận biết được nguyên tắc này để bảo vệ sự sống mình và hoàn thành những công việc được Chúa giao cho.

Ma-thi-ơ 10:15: Kia, ta sai các ngươi đi khác nào như chiên vào giữa bầy muông sói. Vậy, hãy khôn khéo như rắn, đơn sơ như chim bồ câu.

Chúa Jêsus sử dụng hình ảnh con rắn trong mạng lệnh này, ấy không phải là Ngài muốn người ta xảo quyệt như con rắn, nhưng phải nhận biết rằng, Đức Chúa Trời là Đấng tạo nên muôn vật và trong ngày thứ sáu của cuộc sáng thế, Đức Chúa Trời đã thấy các công việc của Ngài (làm trong ngày thứ sáu đó) là rất tốt lành. Sa-tan đã dùng quyền lực siêu nhiên của hắn để ẩn náu trong thân thể xác thịt của con rắn để giấu mình mà lừa dối Ê-va, chứ bản thân con rắn đó không phải là ma quỷ. Con rắn có được các bản năng cùng sự khôn khéo ấy là do Đức Chúa Trời ban cho, như Ngài đã tạo nên các loài và ban cho các loài có được các bản năng khác nhau tùy theo sự khôn ngoan và mưu luận của Ngài. Con rắn biết sử dụng các khả năng của thân thể mà nó có được do Đức Chúa Trời ban cho đó để bảo vệ mình khỏi các loài thú khác mạnh hơn nó hoặc để giấu mình trong khi săn mồi thể nào, thì các môn đồ của Chúa Jêsus cũng phải nhận biết mình thế đó. Đối với thế gian và quyền lực trong thế gian thì những người tin Chúa đều trở nên yếu đuối hơn họ, bởi vì thế gian không có luật pháp của Đức Chúa Trời ngăn trở (bởi vì người ta không tin có Đức Chúa Trời) nên họ không biết sợ quyền phép của Đức Chúa Trời khi họ bắt bớ, tấn công những người thuộc về Đức Chúa Trời và quyền lực của ma quỷ ở trong những người đó sẽ khiến những người đó hành động không có sự thương xót, vì không có luật pháp của Đức Chúa Trời cáo trách, nên họ có thể làm những sự ác độc đối với những người làm môn đồ của Đức Chúa Jêsus Christ mà không sợ hãi.

Chúa Jêsus muốn các môn đồ của Ngài phải nên giống như chim bồ câu vậy. Chim bồ câu là giống chim hiền lành, không biết chiến tranh với các loài khác nên người ta đã sử dụng hình ảnh chim bồ câu làm biểu tượng của sự hòa bình trong loài người.

Theo bản dịch tiếng Việt là **đơn sơ như chim bồ câu**, nhưng trong nguyên văn của tiếng Hy-lạp (Greek) thì đó là chữ **ἀκεραῖος**- **akeraios**, số 185 của tiếng Hy-lạp (Greek) có nghĩa là: **vô hại, nguyên chất, vô tội, tinh sạch, hồn nhiên, đơn giản, bình dị, mộc mạc**;

Khi chúng ta nhìn vào mạng lệnh của Chúa Jêsus, chúng ta có thể thấy được sự mưu luận của Ngài khi Ngài phán dạy các môn đồ của Ngài hãy vô hại như chim bồ câu và đó chính là loại khí giới đặc biệt của Nước Thiên đàng để đối phó với quyền lực của sự tối tăm mà ma quỷ vẫn sử dụng qua loài người xác thịt trong thế gian này để hãm hại người khác.

Chúng ta hãy xem các khí giới của Đức Chúa Trời mà chúng ta cần phải trang bị cho mình là gì.

Ê-phê-sô 6:10-18: Và lại, anh em phải làm mạnh dạn trong Chúa, nhờ sức toàn năng của Ngài. Hãy mang lấy mọi khí giới của Đức Chúa Trời, để được đứng vững mà địch cùng mưu kế của ma quỷ. Vì chúng ta đánh trận, chẳng phải cùng thịt và huyết, bèn là cùng chủ quyền, cùng thế lực, cùng vua chúa của thế gian mờ tối này, cùng các thần dữ ở các miền trên trời vậy. Vậy nên, hãy lấy mọi khí giới của Đức Chúa Trời, hầu cho trong ngày khốn nạn, anh em có thể cự địch lại và khi thắng hơn mọi sự rồi, anh em được đứng vững vàng. Vậy, hãy đứng vững, lấy lễ thật làm dây nịt lưng, mặc lấy giáp bằng sự công bình, dùng sự sẵn sàng của Tin Lành bình an mà làm giày dép. Lại phải lấy thêm đức tin làm thuẫn, nhờ đó anh em có thể dập tắt được các tên lửa của kẻ dữ. Cũng hãy lấy sự cứu chuộc làm mũ trụ, và cầm gươm của Đức Thánh Linh, là lời Đức Chúa Trời. Hãy nhờ Đức Thánh Linh, thường thường làm đủ mọi thứ cầu nguyện và nài xin. Hãy dùng sự bền đỗ trọn vẹn mà tỉnh thức về điều đó, và cầu nguyện cho hết thầy các thánh đồ.

Lời Chúa chép: **Anh em phải làm mạnh dạn trong Chúa, nhờ sức toàn năng của Ngài.**

Chim bồ câu không sử dụng bất kỳ một sức mạnh hay là một năng lực nào của mình để đối phó với các loài thú khác mạnh hơn mình ngoài việc chúng sống theo đúng bản năng mà Đức Chúa Trời đã ban cho mình. Khi chúng ta nhìn chim bồ câu sống trong tự nhiên, chúng ta sẽ thấy sự bình an ở trong loài chim này, vì dường như chúng không hề phải luôn ngó quanh quất để xem có loài thú nào rình bắt mình hay không, nhưng chúng cứ thản nhiên sống như chung quanh mình chẳng hề có một sự nguy hiểm nào đe dọa vậy.

Chúa Jêsus muốn các môn đồ của Ngài nhận biết rằng, Đức Chúa Trời là Đấng Biết và Làm Chứng. Ngài ngồi trên toà để xét xử muôn dân và con mắt của Ngài ở trên hết thầy muôn vật do Ngài tạo nên. Ngài là Đấng cầm quyền trên mọi sự và Ngài ở trong mọi sự.

Sức lực của những người tin Chúa là hoàn toàn trông cậy vào Đức Chúa Trời, Đấng Toàn Năng, Toàn Tri, Toàn Tại, như Lời Chúa đã chép.

Thi-Thiên 139:1-16: Hỡi Đức Giê-hô-va, Ngài đã dò xét tôi, và biết tôi. Chúa biết khi tôi ngồi, lúc tôi đứng dậy; Từ xa Chúa hiểu biết ý tưởng tôi. Chúa xét nét nẻo đàng và sự nằm ngủ tôi, quen biết các đường lối tôi. Vì lời chưa ở trên lưỡi tôi, kìa, hỡi Đức Giê-hô-va, Ngài đã biết trọn hết rồi. Chúa bao phủ tôi phía sau và phía trước, đặt tay Chúa trên mình tôi. Sự tri thức dường ấy, thật diệu kỳ quá cho tôi, cao đến nỗi tôi không với kịp! Tôi sẽ đi đâu xa Thần Chúa? Tôi sẽ trốn đâu khỏi mặt Chúa? Nếu tôi lên trời, Chúa ở tại đó, ví tôi nằm dưới âm-phủ, kìa, Chúa cũng có ở đó. Nhược bằng tôi lấy cánh hừng đông, bay qua ở tại cuối cùng biển, tại đó tay Chúa cũng sẽ dẫn dắt tôi, tay hữu Chúa sẽ nắm giữ tôi. Nếu tôi nói: Sự tối tăm chắc sẽ che khuất tôi, ánh sáng chung quanh tôi trở nên đêm tối, thì chính sự tối tăm không thể giấu chi khỏi Chúa, ban đêm soi sáng như ban ngày, và sự tối tăm cũng như ánh sáng cho Chúa. Vì chính Chúa nấn nhen tâm thần tôi, dệt thành tôi trong lòng mẹ tôi. Tôi cảm tạ Chúa, vì tôi được dựng nên cách đáng sợ lạ lùng. Công việc Chúa thật lạ lùng, lòng tôi biết rõ lắm. Khi tôi được dựng nên trong nơi kín, chịu nấn nhen cách xảo lại nơi thấp của đất, thì các xương cốt tôi không giấu được Chúa. Mắt Chúa đã thấy thể chất vô hình của tôi; Số các ngày định cho tôi, đã biên vào sổ Chúa trước khi chưa có một ngày trong các ngày ấy.

Chúa Jêsus muốn các môn đồ của Ngài hiểu rõ quyền tể trị của Đức Chúa Trời trên muôn vật, trên hết thầy mọi quyền lực, trong mọi hoàn cảnh, mọi lúc, mọi nơi và hãy phó thác mọi sự cho Đức Chúa Trời.

Chúa Jêsus không muốn các môn đồ của Ngài, cũng như những người thuộc về Ngài sử dụng bất kỳ một phương cách nào để tự bênh vực hay bảo vệ mình, vì làm như vậy sẽ mắc vào mưu kế của ma quỷ hành động trong xác thịt của những người vô tín nơi thế gian này. Vì loài người xác thịt không thể biết được ý tưởng của người khác, nên khi người tin Chúa phản ứng cách tự nhiên để bênh vực mình, thì ma quỷ sẽ bẻ queo ý nghĩa của những sự ở trong tâm trí xác thịt của những người đang bị chúng cầm buộc, khiến những người đó sẽ hiểu theo cách của ma quỷ mà tấn công lại những người thuộc về Đức Chúa Jêsus Christ. Vì loài người trong thế gian đã bị bắt phục bởi quyền lực của ma quỷ nên họ luôn mang trong tư tưởng mình sự kiêu ngạo, luôn muốn cầm quyền cai trị, luôn hiếu thắng, vì thế cho nên khi những người thuộc về Đức Chúa Jêsus Christ tự bênh vực mình, thì những kẻ thuộc về thế gian sẽ cảm thấy bị thua thiệt nên họ càng muốn thắng thế và chính lúc đó ma quỷ sẽ khiến những người đó bị sa vào bẫy gian ác của nó mà khiến những người đó hành động trong sự thiếu hiểu biết và ngu dại để chống nghịch lại những người của Đức Chúa Jêsus Christ. Cách tốt nhất để bảo vệ mình và cũng là bảo vệ những người vì thiếu hiểu biết về Đức Chúa Trời mà chống nghịch lại mình, thì chúng ta cần im lặng và sống theo như Chúa Jêsus phán dạy đó

là: **hãy khôn khéo như rắn, đơn sơ như chim bồ câu.**

Chúng ta hãy xem Đức Chúa Trời đã chuẩn bị sẵn khí giới đặc biệt của Ngài cho Con một yêu dấu của Ngài như thế nào.

Ê-sai 53:1-8: Ai tin điều đã rao truyền cho chúng ta, và cánh tay Đức Giê-hô-va đã được tỏ ra cho ai? Người đã lớn lên trước mặt Ngài như một cái chồi, như cái rễ ra từ đất khô. Người chẳng có hình dung, chẳng có sự đẹp đẽ; khi chúng ta thấy người, không có sự tốt đẹp cho chúng ta ưa thích được. Người đã bị người ta khinh dể và chán bỏ, từng trải sự buồn bực, biết sự đau ốm, bị khinh như kẻ mà người ta che mặt chẳng thèm xem; chúng ta cũng chẳng coi người ra gì. Thật người đã mang sự đau ốm của chúng ta, đã gánh sự buồn bực của chúng ta; mà chúng ta lại tưởng rằng người đã bị Đức Chúa Trời đánh và đập, và làm cho khốn khổ. Nhưng người đã vì tội lỗi chúng ta mà bị vết, vì sự gian ác chúng ta mà bị thương. Bởi sự sửa phạt người chịu chúng ta được bình an, bởi lần roi người chúng ta được lành bệnh. Chúng ta thấy đều như chiên đi lạc, ai theo đường nấy; Đức Giê-hô-va đã làm cho tội lỗi của hết thảy chúng ta đều chất trên người. Người bị hiếp đáp, nhưng khi chịu sự khốn khổ chẳng hề mở miệng. Như chiên con bị dắt đến hàng làm thịt, như chiên cầm ở trước mặt kẻ hớt lông, người chẳng từng mở miệng. Bởi sự ức hiếp, và xử đoán, nên người đã bị cất lầy; trong những kẻ đồng thời với người có ai suy xét rằng người đã bị dứt khỏi đất người sống, là vì có tội lỗi dân ta đáng chịu đánh phạt?

Khi bị người ta vu cáo, bị người ta dùng mưu kế gian ác để hãm hại, người tin Chúa cần phải nhớ Lời Chúa đã chép:

Thi-Thiên 46:1-11: Đức Chúa Trời là nơi nương náu và sức lực của chúng tôi, Ngài sẵn giúp đỡ trong cơn gian truân. Vì vậy, chúng tôi chẳng sợ dầu đất bị biến cải, núi lay động và bị quăng vào lòng biển; Dầu nước biển ầm ầm sôi bọt, và các núi rúng động vì cơn sự chuyển dẫy của nó. Có một ngọn sông, dòng nước nó làm vui thành Đức Chúa Trời, là nơi thánh về chỗ ở của Đấng Chí cao. Đức Chúa Trời ở giữa thành ấy; thành ấy sẽ không bị rúng động. Vừa rạng đông Đức Chúa Trời sẽ giúp đỡ nó. Các dân náo loạn, các nước rúng động; Đức Chúa Trời phát tiếng, đất bèn tan chảy. Đức Giê-hô-va vạn quân ở cùng chúng tôi; Đức Chúa Trời Gia-cốp là nơi nương náu của chúng tôi. Hãy đến nhìn xem các công việc của Đức Giê-hô-va, sự phá tan Ngài đã làm trên đất là đường nào! Ngài dẹp yên giặc cho đến đầu cùng trái đất, bẻ gãy các cung, chặt các giáo ra từng miếng, và đốt xe nôi lửa. Hãy yên lặng và biết rằng ta là Đức Chúa Trời; Ta sẽ được tôn cao trong các nước, cũng sẽ được tôn cao trên đất. Đức Giê-hô-va vạn quân ở cùng chúng tôi; Đức Chúa Trời Gia-cốp, là nơi nương náu của chúng tôi.

Tất cả các Lời trên đều nói về quyền tể trị của Đức Chúa Trời trên muôn vật, đặc biệt là đối với quyền lực của thế gian này cùng hết thảy mọi sự mà người ta làm ra trên trái đất này.

Các môn đồ của Đức Chúa Jêsus Christ đi vào trong thế gian để thi hành công việc truyền giáo và công việc đó được ví như là đem ngọn sông, nguồn nước sống của Đức Chúa Trời đến để cứu thế gian này vậy. Khi những người thuộc về Đức Chúa Jêsus Christ mở miệng ra để rao truyền Tin-Lành cứu rỗi cho loài người thì các lời đó được ví như sông nước hằng sống được văng ra để ban sự cứu rỗi cho những người nào có tin đến Danh của Đức Chúa Jêsus Christ vậy.

Giăng 7:37-39: Ngày sau cùng, là ngày trọng thể trong kỳ lễ, Đức Chúa Jêsus ở đó, đứng kêu lên rằng: Nếu người nào khát, hãy đến cùng ta mà uống. Kẻ nào tin ta thì sông nước hằng sống sẽ chảy từ trong lòng mình, y như Kinh Thánh đã chép vậy. Ngài phán điều đó chỉ về Đức Thánh Linh mà người nào tin Ngài sẽ nhận lấy; bởi bấy giờ Đức Thánh Linh chưa ban xuống, vì Đức Chúa Jêsus chưa được vinh hiển.

Thân thể của người tin Chúa được ví là thành của Đức Chúa Trời và là nơi thánh về chỗ ở của Đấng Chí Cao vậy. Khi người tin Chúa đi ra thi hành chức vụ, thì Thánh-Linh của Đức Chúa Trời sẽ ở trên người ấy và tâm linh của người ấy sẽ được dắt dẫn bởi Đức Thánh-Linh. Đức Thánh-Linh biết rõ hết thảy mọi sự và chính Ngài biết rõ những sự mà người ta sẽ nói ra, trong khi chúng ta là những người thuộc về Ngài thì không thể biết được ý tưởng của người khác và chúng ta cũng không thể biết được quyền lực của ma quỷ hành động ở trong lòng của những người khác như thế nào và mưu chước của chúng ta ra sao, vì thế cho nên nếu chúng ta hành động theo sự hiểu biết hạn chế của xác thịt mình, chúng ta sẽ không thể làm được công việc này, như chúng ta đã biết rằng, **chúng ta đánh trận, chẳng phải cùng thịt và huyết, bèn là cùng chủ quyền,**

cùng thế lực, cùng vua chúa của thế gian mờ tối này, cùng các thần dữ ở các miền trên trời vậy.

Việc chúng ta được sai đi làm công việc truyền giáo ấy là để chúng ta có cơ hội tốt nhất để nhận biết quyền tể trị của Đức Chúa Trời trên muôn vật, trên không gian, thời gian, nơi chốn, hoàn cảnh và con người, nếu chúng ta yên lặng để nhận biết công việc của Ngài.

Ma-thi-ơ 10:17-20: Hãy coi chừng người ta; vì họ sẽ nộp các người trước tòa án, đánh đòn các người trong nhà hội; lại vì cơ ta mà các người sẽ bị giải đến trước mặt các quan tổng đốc và các vua, để làm chứng trước mặt họ và các dân ngoại. Song khi họ sẽ đem nộp các người, thì chớ lo về cách nói làm sao, hoặc nói lời gì; vì những lời đáng nói sẽ chỉ cho các người chính trong giờ đó. Ấy chẳng phải tự các người nói đâu, song là Thánh-Linh của Cha các người sẽ từ trong lòng các người nói ra.

Theo Bản Kinh-Thánh King James version thì các câu trên có nghĩa rộng là: *Nhưng hãy đề phòng người ta, vì họ sẽ giao các người cho các tòa án và họ sẽ trừng phạt các người trong các giáo hội của họ. Vì cơ Danh Ta mà các người sẽ bị giải đến trước các kẻ thống trị và trước mặt các vua, để làm bằng chứng (rằng các người đã) nghịch lại họ và các dân ngoại. Nhưng khi họ giải các người đến những nơi đó, chớ lo nghĩ phải nói làm sao hay là các người sẽ nói điều gì, vì chính trong giờ (phút) đó các lời cần phải nói sẽ được ban cho các người. Ấy chẳng phải các người nói đâu, nhưng là chính Thánh-Linh của Cha các người sẽ nói từ trong các người.*

Khi chúng ta thi hành chức vụ truyền giáo, thì ấy là thời điểm tốt nhất để tâm linh của chúng ta được trực tiếp thi hành quyền kế tự Lời Đức Chúa Trời và kế tự quyền phép của Đức Chúa Jêsus Christ, vì Đức Thánh-Linh sẽ hành động trong lòng (tức là tâm linh) của chúng ta, khiến chúng ta được nghe tiếng Ngài, được nghe Ngài dắt dẫn, được nghe Ngài mách bảo và dạy dỗ và trong chính giờ đó, Đức Thánh-Linh sẽ bắt phục tâm trí xác thịt của chúng ta, khiến phải vâng phục quyền phép của Ngài để cho tâm linh của chúng ta hành động cai trị môi miệng của chúng ta, nói ra những sự mà tâm trí xác thịt của chúng ta chưa hề nghĩ tới và khi công việc được thi hành dưới sự dắt dẫn của Đức Thánh-Linh được hoàn thành, thì tâm trí xác thịt của chúng ta sẽ kinh nghiệm được công việc của Nước Đức Chúa Trời trên cuộc đời của mình.

Chúa Jêsus muốn chúng ta chú ý về cách những người mà chúng ta sẽ gặp trong thế gian này, vì không phải hết thấy mọi người đều sẵn sàng tiếp đón những người của Đức Chúa Jêsus Christ, mà có thể lắm chính những người đó sẽ vu cáo chúng ta và nộp chúng ta cho quyền lực của thế gian, vì chúng ta có thể nhận biết được những sự mà người ta có thể làm qua thái độ, lời nói của họ. Sự chú ý này có nghĩa là khi chúng ta tiếp xúc với mọi người bằng các giác quan của xác thịt mình, thì chúng ta cũng hãy giao thông với Đức Thánh-Linh để nhờ Ngài mà chúng ta nhận biết được mình phải làm gì đối với những người mà chúng ta đang đối diện. Đức Thánh-Linh sẽ hoàn toàn hành động trên thân thể của chúng ta, nhưng Ngài luôn ở cùng và Ngài muốn chúng ta nhờ cậy Ngài trong mọi sự, vì chúng ta bị hạn chế rất nhiều bởi thân thể xác thịt của mình, vậy nên chớ để cho tâm trí chúng ta bị dẫn dụ bởi thần cảm giả mạo rằng: *chúng ta có thể làm được mà không cần phải “phiên” đến Đức Thánh-Linh!*

Để giúp cho tâm trí chúng ta được ổn định, thì trong tất cả mọi sự mà người ta bắt bớ mình, vu cáo mình hoặc những sự có thể phức tạp hơn trong sự bắt bớ, thì hãy giữ lòng bình tịnh, yên lặng và giao thông với Đức Thánh-Linh qua tâm trí mình (sự suy nghĩ về Ngài) và chờ đợi. Đừng bao giờ dùng trí khôn của mình hay những lý luận của thế gian để bênh vực mình, nhưng hãy nhớ Lời Chúa dặn rằng: **Song khi họ sẽ đem nộp các người, thì chớ lo về cách nói làm sao, hoặc nói lời gì; vì những lời đáng nói sẽ chỉ cho các người chính trong giờ đó. Ấy chẳng phải tự các người nói đâu, song là Thánh-Linh của Cha các người sẽ từ trong lòng các người nói ra.**

VĂN-CHÂU